

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 592/24
3.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, са судским саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном предмету **против окривљеног АА**, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промета оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и бранилаца окривљеног АА, адвоката Нелу Божина и Драгана Ђокића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Панчеву К бр.27/23 од 19.01.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству бранилаца окривљеног АА, адвоката Нелу Божина и Драгана Ђокића, **дана 03.07.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Нелу Божина и Драгана Ђокића **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Панчеву К бр.27/23 од 19.01.2024. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, претходно утврђује и то за кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ, казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, те га применом наведених законских прописа и одредби члана 4, 42, 45, 54, 56, 57 и 60 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од **4 (четири) године и 6 (шест) месеци**, у коју му се у складу са одредбама члана 63 став 1 КЗ урачунава време проведено у притвору по решењу Вишег суда у Панчеву Кпп

бр.13/23 од 18.2.2023. године, у периоду од 16.02.2023. године до 19.01.2024 године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 19.01.2024. године, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом, док се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Панчеву, као и у осталом делу жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Нелу Божица и Драгана Ђокића **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К бр.27/23 од 19.01.2024. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест година, док му је за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ утврђена казна затвора у трајању од две године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам година, у коју му је урачунато време проведено у притвору по решењу Вишег суда у Панчеву Кпп бр.13/23 од 18.02.2023. године, у периоду од 16.02.2023. године до 19.01.2024. године, када му је притвор укинут, као и време проведено на мери забрана напуштања стана уз примену електронског надзора од 19.01.2024. године, па до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе. Окривљеном АА је на основу одредбе члана 151 ЗКП враћен мобилни телефон марке "Samsung A20" са СИМ картицом телефонског броја ..., ИМЕИ1 апарата ... и ИМЕИ2 апарата ... и мушка јакна величине L црне боје са наранџастим детаљима са натписом у унутрашњости јакне "Tom Tailor", који су од њега одузети по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Панчево број 8851/23 од 16.02.2023.године. На основу одредбе члана 264 ЗКП, окривљени је обавезан да плати трошкове истраге Вишем јавном тужилаштву у Панчеву у износу од 170.430,00 динара, трошкове медицинског вештачења у висини од 13.594,00 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац ВЈТ у Панчеву због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и пресуду Вишег суда у Панчеву К бр.27/23 од 19.01.2024. године преиначи и окривљеном АА изрекне јединствену казну затвора у дужем временском трајању у односу на трајање које је опредељено у првостепеној пресуди и

-браниоци окривљеног АА, адвокати Нелу Божин и Драган Ђокић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, пресуду Вишег суда у Панчеву К бр.27/23 од 19.01.2024. године укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или

да исту преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, или да побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће му за наведена кривична дела изрећи јединствену казну затвора у трајању краћем од изречене. У жалби су браниоци ставили захтев да у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП буду обавештени о седници већа када се о жалбама буде одлучивало.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је писаним поднеском Ктж бр. 624/24 од 27.05.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Панчеву као основану, побијану пресуду преиначи због одлуке о кривичној санкцији и окривљеном АА изрекне јединствену казну затвора у дужем временском трајању, а да се жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Нелу Божица и Драгана Ђокића, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредби члана 447 став 2 ЗКП, у одсуству уредног обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству бранилаца окривљеног АА, адвоката Нелу Божица и Драгана Ђокића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама и изјашњењем АЈТ у Београду у писаном поднеску, па је након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба јавног тужиоца ВЈТ у Панчеву је неоснована, док је жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Нелу Божица и Драгана Ђокића, делимично основана.

Жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА, адвоката Нелу Божица и Драгана Ђокића оспорава се правилност и законитост побијане пресуде, пре свега утврђено чињенично стање, као и оцена изведених доказа, тако што се истиче да је првостепени суд у вези са постојањем кривичног дела на страни окривљеног прихватио тезу тужилаштва о постојању континуитета сукоба окривљеног, са једне стране, оштећеног и сведока који су били са њим у друштву, са друге стране, а који се најпре десио у ТЦ "Биг", а затим је настављен у улици Илије Гарашанина, на тај начин што је утврдио идентитет лица у сукобу који је претходио критичном догађају, извршио идентификацију возила које су они том приликом користили, те потом и околности које је навео у образложењу пресуде, описао и нашао повезаност са критичним догађајем. При разматрању околности које су довеле у везу два сукоба наведених актера, првостепени суд је анализирао поједине изведене доказе, али то, према наводима жалбе, није учинио објективно и довољно критички. У жалби се истиче и да је првостепени суд погрешно интерпретирао исказ сведока ББ и извео погрешан закључак да је аутомобил марке "Smart" беле боје пришао возилу марке "Reno Clio" који је био заустављен испред зграде у улици ..., стога је погрешна изрека резултат погрешно утврђеног чињеничног стања и у супротности је са исказом очевица лица места ББ који је у свом исказу у фази тужилачке истраге на записнику од 21.03.2023. године изјавио да је критичном приликом са прозора своје собе на удаљености од око 30 метара након што је чуо шкрипу кочница, видео да стоје два аутомобила један мањи величине

"Punto" а други већи, те да је видео њему леђима окренута да стоје три лица и да се нешто расправљају. Наведени сведок је на главном претресу поновио да се ради о возилу налик на "Punto" сивкасте боје, те је стога немогуће да сведок не би приметио да је којим случајем, како се нетачно наводи у изреци пресуде, био том приликом на лицу места аутомобил "Smart" беле боје од којег не постоји мањи аутомобил, возило налик на "Punto" сивкасте боје са четворо врата које је видео сведок, је знатно већи од аутомобила "Smart".

Међутим, првостепени суд је ценио одбрану окривљеног АА, исказ оштећеног ВВ, те саслушаних сведока, као и писане доказе, па је одлучне чињенице и чињенично стање, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних околности дела у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињеничноправни закључак дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд. Приликом одлучивања у овој кривичноправној ствари пошао је од чињеница које нису биле спорне, да је критичном приликом дана 15.02.2023. године око 16:10 часова у ... оштећени ВВ задобио стрелну повреду нанету дејством пројектила испаљеног из ватреног оружја, која чињеница као неспорна произилази из медицинске документације и то налаза и мишљења судског вештака др Љубише Божића специјалисте судске медицине и писаног доказа у виду извештаја Опште болнице Панчево, а што је све у сагласности са исказом оштећеног ВВ који је потврдио наводе извештаја. Спорна чињеница у овој кривичноправној ствари је питање лица које је пуцало у оштећеног и нанело му наведене тешке телесне повреде које су опасне по живот, односно споран је идентитет извршиоца дела.

Првостепени суд је утврђујући релевантне чињенице поводом основног спорног питања у овом поступку да ли је окривљени лице које је пуцало у оштећеног и нанело му тешке телесне повреде опасне живот како то тврди јавна оптужба, пре свега, анализирао изведене доказе и то записник НЦКФ који се односи на вештачење остатака после опаливања ватреног оружја, резултате вештачења биолошких трагова које је обављено од стране Биолошког факултета у Београду, обавио анализу снимака са камере из улице Илије Гарашанина, као и анализу снимака са камера постављених на објекту у улици Стевана Шупљикца бр.10 и Тржног центра БИГ од 15.02.2023. године, те исказе саслушаних сведока и оштећеног ВВ у делу који се односи на време и место задобијене повреде. У вези са изнетим, релевантне околности које су претходиле критичном догађају који је довео у везу окривљеног АА и оштећеног ВВ произилазе из догађаја који се одвијао на простору ТЦ Авив (Биг) парка, који је лоциран у истом насељу Тесла, где се потом десио сам критични догађај у блиској временској повезаности у интервалу од око сат времена којом приликом су се неспорно у истом моменту на овом простору "уводног" сукоба затекли окривљени АА који је управљао аутомобилом марке "Smart" беле боје регистарских ознака ... власништво његовог оца и оштећени ВВ са својим друговима ГГ и ДД, који се налазио у аутомобилу марке "Reno Klio" сиве-металик боје регистарских ознака ..., којим је управљао ГГ. Окривљени АА је у својој одбрани навео да се критичном приликом договорио са својим пријатељем ЂЂ да му позајми новац, да је отишао у Биг (Авив) парк у Панчеву где су се њих двојица нашли и да је тада његов друг ЂЂ био са сестром и мајком, да су кратко поразговарали, ЂЂ му је том приликом дао 1.500,00 динара на позајмицу, те је у једном тренутку приметио сиво возило мањих димензија, али да не зна тачно који је модел и марка аутомобила у питању. Што се тиче оштећеног ВВ у вези са овим

догађајем изјаснио се на начин да је тог 15.02.2023. године ишао у Авив парк да купи кошуљу за рођендан, да је успут срео ДД и ГГ који је ишао колима и повезао их, да би приликом одласка из Авив парка дошло до неке свађе између ГГ који је возио ауто и некога који је возио ауто са леве стране. Што се тиче окривљеног АА није га видео дуго јер је провео три месеца и десет дана у Немачкој на раду, да се не сећа да га је видео тог дана у Авив парку, као и да са њим нема никакав проблем. Првостепени суд је надаље током поступка испитао сведоке ДД, ГГ, ЂЂ, ЕЕ, као и ЖЖ радника обезбеђења ТЦ, па је оценом исказа оштећеног ВВ, те напред побројаних сведока у вези са одбраном окривљеног АА утврдио релевантне околности претходног сукоба, где и када се одиграо, како се манифестовао, број лица која су у њему учествовала, а потом и као најзначајније повезано са самим критичним догађајем, ко је од учесника управљао или се превозио односно довео наведеном приликом, у ком аутомобилу, тачније које марке и боје, а која чињеница је током поступка била спорна. У погледу наведених околности несумњиво је утврђена чињеница да су се окривљени АА и оштећени ВВ у истом временском периоду затекли на простору ТЦ Биг и обојица су навели разлоге доласка у ТЦ, с тим да се окривљени довео возилом марке "Smart" беле боје, власништво његовог оца, а што је у свом исказу потврдио сведок ЂЂ, друг окривљеног. Са тако идентификованим возилима и учесницима било је могуће анализирати видео снимак са надзорних сигурносних камера Тржног центра Биг од 15.02.2023. године, снимци означени као "Пилећи дућан" и "Галерија подова" на којима се уочавају у интервалу од 15:08 до 15:13 часова возило беле боје марке "Smart" и друго возило марке "Reno Klio", тј. да је окривљени зауставио своје возило марке "Smart" код "Пилећег дућана" који се налази у средишњем делу Авив парка, док су оштећени и сведоци из аутомобила "Reno Klio" зауставили своје возило на удаљености од његовог возила неких 10 до 15 метара управо онако како је то навео окривљени. Надаље се на снимку уочава да оштећени и сведоци из возила "Reno Klio" излазе из истог, да се приближављу возилу марке "Smart" из којег излази окривљени и долази до вербалног сукоба, потом у виду кошкања, затим јурњаве четворо момака (на видео запису који је означен као "Галерија подова" време 15:12:10) што одговара броју лица из оба возила и не само то већ се и на једном снимку види да једно лице кога јуре остали, има у својим рукама палицу, што поткрепљује део одбране окривљеног када наводи да је он узео гумену палицу из кола пре него што ће изаћи, да су била двојица или тројица момака из другог возила која су кренула ка њему имајући у виду велики број идентификационих елемената који су дали и сами учесници описаног сукоба, чиме је искључена свака друга могућност по којој би се евентуално могло радити о сасвим другом сукобу на истом простору и са другим учесницима у конкретном сукобу. Индикативно је што учесници овог догађаја на простору тржног центра у својим изјавама и одбрани које пред тужиоцем и судом нису идентификовали лица, односно лице са којим су се сукобили. Првостепени суд је прихватио исказ оштећеног ВВ, с обзиром да је потврђен исказом сведока ДД да се он и окривљени познају, па је о утврђеним околностима одвијања догађаја нелогично, неуверљиво и неживотно изјашњење оштећеног, као и сведока да у супростављеној страни нису препознали овде окривљеног АА. Оштећени ВВ се правдао стањем у којем се налазио, будући да је лежао у болници и није могао неких ствари да се сети, зна само да је било неке јурњаве у Авив парку, да су они неког јурили и да је њих неко јурио, али да ништа конкретније не може да каже, док се сведок ДД изјаснио да није видео окривљеног, нити бели аутомобил марке "Smart" образлажући великом гужвом јер је био Дан државности. Питање мотива за такво изјашњење било је ван могућности доказивања оптужбе, али и без значаја за

утврђивање релевантних чињеница. Што се тиче изјашњења окривљеног АА да не познаје лица са којима се сукобио у тржном центру исто представља покушај окривљеног да избегне кривицу, посебно у даљем току догађаја, који се са уводног сукоба након краћег временског интервала испољио као критични догађај и то недалеко од тржног центра у истом градском насељу. При том је одбрана окривљеног и поред признања да је био учесник сукоба на простору Тржног центра истицала да су на кружном току у то време регистрована надзорном камером два бела “Smart” возила, која пролазе кружним током напуштајући простор ТЦ у настојању да укажу суду да се радило о другом возилу исте марке, односно другом возачу, тј.учеснику у сукобу, а не овде окривљеном АА. Међутим, првостепени суд је утврђујући све релевантне чињенице имао у виду изјашњење окривљеног и осталих учесника, као и оштећеног ВВ о настанку сукоба, броју учесника и возила као једном од репера за идентификацију учесника, те видео записа сигурносних камера, исказа сведока радника обезбеђења ЖЖ, те је такав концепт одбране окривљеног оценио као неуверљив и супротан изведеним доказима и изнет у настојању да доведе у сумњу његово делимично признање увођењем другог возила марке “Smart”, такође беле боје који исто као и возило окривљеног пролази кроз кружни ток и у приближно слично време напушта простор Тржног центра.

Првостепени суд је приликом анализе уочавања разлика између ова два возила имао у виду да се на снимку насловљеном “кружни ток” једноставним опажањем види да је бели “Smart” који први пролази кружним током у 15:04:51 у режиму лаганије брзине кретања, док исто не важи када је реч о другом возилу исте боје и марке које напушта простор Тржног центра преко истог кружног тока у 15:05:16 оштрим и видљиво бржим стилем у режиму вожње и то не само посматрано у односу на прво возило “Smart”, већ и у односу на остале учеснике у саобраћају који пролазе овим кружним током, а следећа разлика која се уочава да први “Smart” има на десној страни у зони сувозачевих врата некакву мрљу у виду налепнице, оштећења или прљавштине, што се не запажа на другом возилу “Smart”. Да је ово друго возило “Smart” које напушта зону Тржног центра преко кружног тока у 15:05:16, возило којим је управљао окривљени произилази из горњих разлика, а и окривљени је навео да је био у стању шока, посебно имајући у виду изјашњење сведока ЖЖ радника обезбеђења да су оба возила напустила ТЦ преко истог кружног тока, да се на снимку “Пилећи Дућан”, уочава да се возила крећу један иза другог након завршеног сукоба, од којих је “Smart” први, а што се тиче друге уочене разлике иста има потврду у форензичкој фотодокументацији на којој је возило “Smart” којим је управљао окривљени, где се не уочава да на десној страни у зони сувозачевих врата постоји некаква мрља у виду налепнице, оштећења или прљавштине, нити било шта друго налик томе.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је одлучну чињеницу која се односи на то да је окривљени АА око 16:10 часова у улици ... дошао истим возилом марке “Smart” када је из пиштоља НН марке за који не поседује одобрење за држање и ношење испалио један метак калибра 9 mm у правцу оштећеног ВВ који је изашао из возила марке “Reno Clio” рег.ознака ... и нанео оштећеном тешке телесне повреде опасне по живот, утврдио из писаних доказа и то записника НЦКФ-а Београд, налаза Биолошког факултета у Београду, анализе и садржаја снимака са надзорних камера из улице Илије Гарашанина, надзорних камера објеката Стевана Шупљикца

бр.10, те исказа испитаних сведока, а делимично и на основу исказа оштећеног ВВ.

Првостепени суд је одлучне чињенице које се тичу места и времена критичног догађаја, утврдио на основу исказа оштећеног ВВ, те испитаних сведока, који су сагласни да је оштећени кренуо на десну страну како би прешао преко и отишао до кладионице, да је у том моменту упуцан када је осетио бол у нози мислећи да је погођен у ногу и да је гласно рекао “ретард ме је погодио”. Међутим, оно што чини њихове исказе неуверљивим је околност да нису препознали окривљеног на месту догађаја односно да се нису изјашњавали о присутном возилу окривљеног, белом “Smartu” којим је управљао око сат времена раније на простору ТЦ, где су се са истим и сукобили, иако се ово возило види на снимку сигурносних камера на веома блиској раздаљини од возила у којем су били оштећени и сведоци. Што се тиче исказа оштећеног ВВ који је мислио да је метак дошао од неког аута који је пролазио ту, иако није гледао на пут јер није ни претпостављао да ће наићи неко ко ће пуцати на њега, да би пре него што је погођен изашао на лева врата из возача и у моменту док је био окренут према путу осетио да је погођен, што значи да га је неко из тог правца или правца пута или зграде преко пута погодио, оштећени није открио идентитет лица које је пуцало, већ се оштећени изјашњавао о својој позицији где је седео у аутомобилу пре него што је изашао и како је био окренут у односу на коловоз приликом изласка из аута у моменту упуцавања. Надаље, анализом садржаја снимака са сигурносних камера из улице Илије Гарашанина, првостепени суд је неспорно утврдио да је аутомобил марке “Smart” беле боје ушао у улицу Илије Гарашанина дана 15.02.2023. године у 16:07:54 часова по времену евидентираном на овој камери, кретао се смером према месту извршења кривичног дела, док се возило “Reno Clio” појављује на снимку 16:11:46 часова. На основу анализе садржаја снимака сигурносних камера постављених на објекту у улици Стевана Шупљикца бр.10, произилази да се може уочити да се код зграде са леве стране у улици Илије Гарашанина посматрано из смера којег снима камера, а која зграда је најближа раскрсници са улицом Стевана Шупљикца зауставља један аутомобил беле боје, затим и други аутомобил светле боје, а у 16:10:50 први аутомобил марке “Smart” се покреће и улази у улицу Стевана Шупљикца, док то исто за њим у 16:10:59 чини и други светли аутомобил. У вези са изнетим, првостепени суд је прихватио и оценио веродостојним исказ сведока ББ који је потврдио време и место одигравања критичног догађаја, као и присуство два возила у улици Илије Гарашанина у близини његове зграде, које аутомобиле је описао као већи и мањи, па је у овом делу исказ сведока поткрепљен и употпуњен снимком надзорних камера који се подудара са исказима оштећеног ВВ, те сведока ДД и ГГ да су били у тренутку рањавања оштећеног управо у том делу у улици Илије Гарашанина, односно да су се довели аутомобилом марке “Reno” које је сведок описао као веће возило у поређењу са овим другим. Осим тога, снимком са надзорних камера потврђен је и визуелно презентован исказ сведока ББ и у погледу редоследа којим су се аутомобили покренули након што је зачуо пуцањ и након што су три лица ушла у већи ауто, а повређени сео иза сувозача, да је све посматрао са удаљености од око 30 метара. На главном претресу овај сведок је потврдио да није могао да разабере лица учесника, о чему се првостепени суд изјашњавао на страни 17. побијане пресуде приликом оцене исказа овог сведока.

Надаље, што се тиче жалбених навода бранилаца окривљеног АА којима се указује да с обзиром да не само да није пронађено оружје из којег је вршено опаљење, већ није утврђено ни да ли чаура пронађена на месту догађаја одговара испаленом

зрну, уместо што је првостепени суд без поузданог доказа, супротно биолошком налазу, извео погрешан закључак о директном трагу, трагу активности и трагу присуства на месту догађаја, иако је управо према биолошком налазу, биолошки ДНК траг могао настати и индиректно, односно преносом са предмета на предмет, било је неопходно одредити биолошко вештачење пронађеног разбијеног мобилног телефона на месту догађаја.

Првостепени суд је у вези са изнетим жалбеним наводима, ценио резултате вештачења биолошких трагова које је обављено од стране Биолошког факултета у Београду из ког налаза произилази да је евидентиран узорак 23-113-3, да је букални брис АА евидентиран под бр. 23-113-3, као и да је окривљени АА допринео настанку овог трага, с тим да из допунског налаза Биолошког факултета у Београду произилази да се на основу ДНК профила не може закључити да ли су трагови на чаури настали директно или индиректно и ако је директан нанос трагова присутнији. Судски вештаци су објаснили да само опаљење иако доводи до незнатне деградације молекула ДНК, не доводи до његовог уништења јер је утврђено да се на површинама месинганих чаура развија температура до 63 степена целзијуса, а да ли ће после опаљења на самој чаури остати ДНК у довољној количини зависи од почетне количине и квалитета ДНК материјала који је депонован. Надаље, из записника НЦКФ Београд број 234-6-4410/23, који се односи на вештачење остатака после опаљивања ватреног оружја произилази да су на тестовима (туферима) изузетим са руку окривљеног АА пронађене две честице које су конзистентне остатцима после опаљивања ватреног оружја, док су на тестовима (туферима) узетим са јакне марке "Tom Tailor" која је привремено одузета од окривљеног АА пронађене две карактеристичне честице за остатке после опаљивања ватреног оружја и једна честица која је конзистентна остатцима после опаљивања ватреног оружја. Да за честице са руку АА добијени резултат не представља довољан доказ за давање мишљења на околности испаљивања ватреног оружја, близине или руковања оружјем, а за честице изузете са јакне "Tom Tailor" добијени резултат указује да се не може искључити могућност да су испитивани узроци били у непосредној близини приликом опаљивања ватреног оружја, контакту са оружјем, муницијом или објектом на коме су присутне честице после опаљивања ватреног оружја. Надаље, из извештаја НЦКФ Београд, те допуне вештачења остатака после опаљивања ватреног оружја произилази да се на основу присуства барутних честица на одећи оштећеног ВВ не може утврдити удаљеност уста цеви ватреног оружја од тела ВВ, да је на тесту (туферу) изузетом са јакне оштећеног ВВ пронађена једна карактеристична честица за остатке после опаљивања ватреног оружја, као и једна честица која је конзистентна остатцима после опаљивања ватреног оружја, као и да добијени резултат не представља довољан доказ за давање мишљења на околности испаљивања ватреног оружја, близине или руковања оружјем. Дати налаз и мишљење првостепени суд је у свему прихватио као јасан и дат од стране компетентног вештака надлежне установе за физичко-хемијско вештачење. Првостепени суд је у вези са изнетим посебно ценио одбрану окривљеног АА, односно његово објашњење у вези биолошких трагова на чаури која је пронађена на лицу места, као и присуство барутних честица на рукавима јакне са тврдњом да је јакна очева, мада је садржај у њеним, нарочито лична карта указивала супротно, затим образложење његовог кретања до момента када га је тек сутрадан полиција пронашла, међутим, исто није уверило суд да окривљени нема никакве везе са овим догађајем и да није лице које је критичном приликом пуцало у оштећеног ВВ, стога је и по оцени овог суда, правилан закључак првостепеног суда да се ради о

смишљеној одбрани која је дата у циљу избегавања кривице.

Првостепени суд је за утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде, насупрот изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА, дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге које је у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, те је подводећи утврђено чињенично стање под правну норму закључио да су се у радњама окривљеног АА, ближе описаним у изреци првостепене пресуде, стекла сва законска обележја кривичног дела убиство у покушаја из члана 113 КЗ у вези члана КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ за која кривична дела га је првостепени суд правилном применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим и у образложењу побијане пресуде дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Панчеву првостепена пресуда се побија због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да првостепени суд није правилно окривљеном одмерио како појединачне, тако и јединствену казну затвора. Наиме, што се тиче олакшавајућих околности које је првостепени суд утврдио оне нису спорне, осим што је нејасно како то олакшавајућу околност чини чињеница да је неко без запослења и примања, надаље, нејасно је како је суд окривљеном за кривично дело неовлашћена производња, држање и ношење у промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од две године, а то је доња граница запрећене казне затвора за ово кривично дело, ако се има у виду да ово ношење оружја и муниције није било обично ношење које је прекинула полиција неком рутинском контролом, већ је било у служби вршења тешког кривичног дела. Што се тиче кривичног дела убиство из члана 113 КЗ у покушају у смислу члана 30 КЗ и казне затвора коју је првостепени суд определио у трајању од шест година, према ставу тужилаштва, казна је изузетно блага, јер је утврђена врло близу минималне запрећене казне за ово кривично дело, а збир јединствене казне представља збир минималних запрећених казни затвора за оба кривична дела, за шта није било основа, поготово када се има у виду да је окривљени испалио метак у оштећеног из непосредне близине, о чему се изјаснио и судски вештак др Љубиша Божић, да није било доприноса оштећеног, те да је ово друго кривично дело остало у покушају захваљујући правовременој интервенцији лекара Опште болнице у Панчеву који су санирали тешку телесну повреду опасну по живот на страни оштећеног, те се стога предлаже строжије кажњавање окривљеног.

Жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА такође се побија првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији тако што се истиче да је првостепени суд узео у обзир чињеницу да отежавајућих околности на страни окривљеног није било, а од олакшавајућих да се ради о особи која није осуђивана, да је у време извршења дела био млађе пунолетно лице и да је без запослења и без имовине, да се оштећени није придружио кривичном гоњењу и није истакао имовинскоправни захтев, да је кривичном догађају претходио сукоб у коме су учествовали окривљени и оштећени, при чему као олакшавајућу околност није ценио ни коректно држање окривљеног пред судом, те се стога и предлаже да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеног блаже казнити.

Првостепени суд је приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА имао у виду све околности из члана 54 КЗ који су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио његов ранији живот, чињеницу да није осуђиван, да је у време критичног догађаја био млађе пунолетно лице са непуним 21 годином, без запослења, без имовине, да се оштећени ВВ није придружио кривичном гоњењу и није поставио имовинскоправни захтев за накнаду штете, да је критичном догађају претходио сукоб у коме су учествовали и окривљени и оштећени, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, основано се жалбом бранилаца окривљеног АА указује да првостепени суд у одсуству отежавајућих околности на страни окривљеног није адекватан значај дао побројаним олакшавајућим околностима на његовој страни, с обзиром да исте, по оцени овог суда, имају карактер нарочито олакшавајућих околности које оправдавају ублажавање казне испод законом прописаног минимумом у смислу одредби чланова 56 и 57 КЗ. Стога је, ценећи олакшавајуће околности на страни окривљеног, а у одсуству отежавајућих околности, Апелациони суд у Београду, делимично усвојио жалбене наводе бранилаца окривљеног АА, адвоката Нелу Божића и Драгана Ђокића и побијану пресуду преиначио у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном применом одредби чланова 56 и 57 КЗ за кривично дело убиство у покушају из члана 113 КЗ у вези члана 30 КЗ утврдио казну затвора у трајању од четири године, док му је за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од осам месеци и потом га осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју му је у смислу одредби члана 63 став 1 КЗ урачунао време проведено како у притвору, тако и на мери забране напуштања стана, као у изреци ове пресуде, налазећи, с обзиром на степен повреде заштићеног добра и степен кривице окривљеног, да ће се појединачним казнама затвора, као и јединственом казном затвора у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док се супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Панчеву којима се предлаже строжије кажњавање окривљеног оцењују као неосновани из изнетих разлога.

Са свега изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредби члана 459 и 457 ЗКП.

Судски саветник-записничар
Гордана Ивковић с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић